

[Westermann.]

forslaget var den rigtige. Derimod kan jeg ikke give ham Ret i, at Udstedelse af Dykkerbevis er en Forbedring i Forhold til ingenting, thi man behøver ikke Dykkerbevis for at gaa ned paa 12 eller 15 Meters Dybde. Den virkelige Livsfare ligger først ved Dykning paa stor Dybde, det er i Virkeligheden dér, man behøver det. Faren er særlig stor, som det ogsaa fremgaar af lægevidenskabelige Undersøgelser, for Folk, der er over 50—55 Aar, og disse Mennesker vil stadig besidde et Dykkerbevis af 1ste Grad, med andre Ord Ret til at dykke, til de er over firs paa den Helbredsattest, som kræves i Henhold til det Lovforslag, der blev forelagt i 1933—34. Den Helbredsattest kan et hvilket som helst Menneske, som ikke ligefrem er Invalid, faa helt op til 80 Aars Alderen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Westermann: Jeg vil, som jeg har nævnt, gerne foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Grundskyld og Gældssanering.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2983; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2267).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det af Retsforbundet her forelagte Forslag om Grundskyld er jo en gammel Kending, selv om Forslaget har den Skæbne, at det altid iklædes noget nyt Stof, saaledes at det bliver vanskeligere og vanskeligere at blive klar over, hvad man i og for sig fra den Side ønsker. Men det, der gaar igen stadig væk, er dette, at Grundskyld er den Patentmedicin, som kan helbrede alle Samfundssygdomme. Hver Gang vi har haft en Sag fremme af stor Betydning, har man fra Retsforbundets Side henvist til, at blot man

gennemførte Grundskylden, var det hele løst: der kunde omtrent blive fuldstændig Skattefrihed her i Landet, og der kunde blive fuldstændig Erhvervsfrihed, idet alle Toldskranker skulde fjernes, alle indirekte Afgifter skulde afskaffes, Gælden, som hvilede paa Ejendom, skulde fjernes, Arbejdsløsheden skulde afskaffes, og almindelig Velstand vilde blive Følgen af et saadant Forslags Gennemførelse; Arbejderne skulde komme i den lykkelige Stilling, at de i den unge Alder, eller i alt Fald inden de naaede op i den høje Alder, havde opsparret saa meget, at de, naar de blev gamle, kunde klare sig selv, ligesom de naturligvis altid under en Sygdom skulde kunne klare sig økonomisk; Børnene skulde de selv opdrage, Skoleundervisningen skulde egentlig afskaffes, Undervisningen maatte blive Forældrenes Sag, og al videre Uddannelse maatte ligeledes blive Forældrenes Sag; der vilde kun blive meget faa Opgaver, som Staten skulde løse. Jeg tror at turde sige, at paa dette rosenrøde Program fik Retsforbundet Repræsentanter i denne Sal. Men saa kan man spørge: Hvad nu? Mange af de smukke Fjer, som har prydet denne Fugl, er borte. Tilbage er der egentlig kun to Spørgsmaal — jeg erkender to Spørgsmaal af stor Betydning —, nemlig Omflytningen af Formuerne og en Skatteomlægning. Det er det, der er blevet tilbage af hele Retsforbundets Program vedrørende en Ordning af alle Samfundssvaghederne. Jeg erkender, som sagt, at de to Ting har Betydning og er Ting, hvorom der naturligvis kan forhandles, naar disse to Spørgsmaal kommer frem til en reel Drøftelse, men Retsforbundet bør i Fremtiden ophøre med Paastanden om, at de har fundet Universalmidlet. Guldalderen vil ikke oprinde, selv om det foreliggende Forslag blev gennemført. I øvrigt vil det være umuligt at arbejde efter det foreliggende Forslag. Det er muligt; at de tekniske Mangler kan afhjælpes, jeg er ikke helt sikker derpaa. Men noget kan naturligvis ændres; om det saa kan blive brugbart, bliver et andet Spørgsmaal.

Det principielle i Forslaget er Bestemmelsen om, at hele Grundværdien inddrages til det offentlige gennem en aarlig Grundskyld, og Samfundet bliver derved Ejer af al Grundbesiddelse. Paa dette Punkt er jeg i og for sig enig med Retsforbundet: Jorden bør tilhøre det offentlige, og alle af det offentlige skabte Fremskridt bør komme Samfundet til gode. Men det alene vil altsaa ikke skabe den økonomiske Frihed, som man har talt om vilde blive Følgen af Forslagets Vedtagelse. Social-